

## 1 Koji su uvjeti za dobivanje razvoda?

U Belgiji postoje dvije vrste razvoda: razvod na temelju nepovratnog raspada braka i sporazumni razvod.

Razvod na temelju nepovratnog raspada braka može se dobiti na dva načina:

dokazivanjem nepovratnog raspada braka bilo kojim pravnim sredstvom (članak 229. stavak 1. Građanskog zakonika (*Code civil / Burgerlijk Wetboek*)).

Smatra se da je raspad braka nepovratan ako je nemoguće da bračni drugovi nastave živjeti zajedno ili da ponovno počnu živjeti zajedno na temelju *de facto* rastave koja traje određeno vrijeme. Smatra se da je do nepovratnog raspada braka došlo ako oba bračna druga zajedno podnesu zahtjev za razvod **nakon više od šest mjeseci de facto rastave**. Ako je *de facto* rastava trajala manje od šest mjeseci, a bračni drugovi žele podnijeti zajednički zahtjev za razvod, smatra se da je raspad braka nepovratan kada se bračni drugovi nakon razdoblja za razmatranje odluke drugi put pojave pred sudom i ponove da žele razvod (članak 229. stavak 2. Građanskog zakonika). **Jednostrani zahtjev nakon više od jedne godine de facto rastave**: smatra se da je do nepovratnog raspada braka došlo ako samo jedan bračni drug podnese zahtjev za razvod nakon više od jedne godine *de facto* rastave. Ako je *de facto* rastava trajala manje od jedne godine, a jedan bračni drug želi podnijeti jednostrani zahtjev za razvod, smatra se da je raspad braka nepovratan kada se bračni drug koji je podnio zahtjev nakon razdoblja za razmatranje odluke drugi put pojavi pred sudom i ponovi da želi razvod (članak 229. stavak 3. Građanskog zakonika).

Sporazumni razvod može se odobriti samo ako bračni drugovi podnesu sveobuhvatni prethodni sporazum u kojem se određuju svi učinci razvoda i ako oba bračna druga nastave izražavati svoju želju za sporazumnim prestankom braka do trenutka odobrenja razvoda. Sveobuhvatni prethodni sporazum sastoji se od nagodbe u kojoj se utvrđuje što su bračni drugovi dogovorili u pogledu svoje imovine (članak 1287. Pravosudnog zakonika (*Code judiciaire / Gerechtelijk Wetboek*)) te sporazuma o razvodu u kojem se utvrđuju mjesto boravišta svakog bračnog druga tijekom postupka, roditeljska odgovornost, upravljanje imovinom djece para i prava na kontakt tijekom postupka i nakon razvoda, doprinosi svakog bračnog druga za uzdržavanje njihove djece te sva plaćanja naknada za uzdržavanje između bračnih drugova tijekom postupka i nakon razvoda (članak 1288. Pravosudnog zakonika).

## 2 Koji su razlozi razvoda?

U Belgiji postoje dvije vrste razvoda: razvod na temelju nepovratnog raspada braka (članak 229. Građanskog zakonika) i sporazumni razvod (članak 230. Građanskog zakonika).

## 3 Koje su pravne posljedice razvoda s obzirom na:

### 3.1 osobne odnose između supružnika (npr. prezime)

Razvodom se prekida bračna veza u budućnosti. Bivši bračni drugovi više nisu zakonski nasljednici jedan drugome. Mogu ponovno sklopiti brak. U Belgiji brak nema učinak na prezime bračnih drugova. Međutim, vjenčana osoba ima pravo koristiti se prezimenom bračnog druga. Nakon razvoda osoba se više ne može koristiti prezimenom bivšeg bračnog druga u svakodnevnom i poslovnom životu, uz iznimku trgovačkog naziva u određenim okolnostima.

### 3.2 podjelu imovine supružnika

Prestaje suvlasnički odnos u pogledu imovine. U slučaju razvoda na temelju nepovratnog raspada braka bračni drugovi gube sve pogodnosti koje su si međusobno dodijelili u predbračnim ugovorima i tijekom braka te pogodnosti ugovornih imenovanja nasljednicima, osim ako se dogovore drukčije. U slučaju sporazumnog razvoda bračni drugovi sklapaju sveobuhvatni prethodni sporazum i unaprijed određuju svoja međusobna prava (vidjeti pitanje 1.).

### 3.3 maloljetnu djecu supružnika

Razvod braka nema učinak na prava djece rođene u braku (članak 304. Građanskog zakonika). Nakon razvoda braka bračni drugovi zajednički ostvaruju roditeljsku odgovornost i upravljaju imovinom djece ili to čini bračni drug kojem su djeca povjerena na temelju odobrenog sporazuma stranaka ili rješenja predsjedavajućeg suca izdanog u postupku privremene pravne zaštite (*référé / kort geding*) (članak 302. Građanskog zakonika). Bračni drugovi odgovorni su, u skladu sa svojim mogućnostima, za smještaj, uzdržavanje, nadzor, obrazovanje i osposobljavanje djece do njihove punoljetnosti ili završetka obrazovanja (članak 203. Građanskog zakonika) te moraju sudjelovati u redovnim i izvanrednim troškovima koji proizlaze iz te obveze (članak 203.a Građanskog zakonika). To se obično čini u obliku naknade za uzdržavanje koju određuju sudovi ili se određuje sporazumom.

### 3.4 obvezu plaćanja naknade za uzdržavanje drugom supružniku?

Razvod na temelju nepovratnog raspada braka: bračni drugovi mogu dogovoriti plaćanje naknade za uzdržavanje nakon razvoda, njezin iznos i uvjete u skladu s kojima se dogovoreni iznos može preispitati. Ako takav dogovor ne postoji, sud može, na zahtjev bračnog druga u nepovoljnom financijskom položaju, drugom bračnom drugu naložiti plaćanje naknade za uzdržavanje. Sud može odbiti zahtjev za plaćanje naknade za uzdržavanje ako protustranka dokaže da je podnositelj zahtjeva počinio tešku povredu odnosa zbog koje je bilo nemoguće nastaviti zajednički život. Naknada za uzdržavanje ni u kojem slučaju ne može dodijeliti bračnom drugu koji je proglašen krivim za počinjenje djela tjelesnog nasilja prema drugom bračnom drugu. Ako protustranka dokaže da je nepovoljan financijski položaj podnositelja zahtjeva posljedica njegove odluke te da nije posljedica obiteljskih potreba, sud može protustranku osloboditi obveze plaćanja naknade za uzdržavanje ili može smanjiti iznos plaćanja (članak 301. stavci 1., 2. i 5. Građanskog zakonika). Iznos naknade za uzdržavanje trebao bi barem pokriti potrebe primatelja, ali ne može biti veći od jedne trećine dohotka bračnog druga koji je obveznik plaćanja. Naknada za uzdržavanje plaća se u razdoblju koje nije dulje od razdoblja trajanja braka. To se razdoblje u iznimnim okolnostima može produljiti (članak 301. stavci 3., 4., 6., 8. i 9. Građanskog zakonika).

Sporazumni razvod: bračni drugovi sklapaju sveobuhvatni prethodni sporazum i unaprijed određuju svoja prava (vidjeti pitanje 1.). Tijekom postupka i nakon razvoda mogu dogovoriti iznos naknade za uzdržavanje i uvjete u skladu s kojima će se taj iznos indeksirati i preispitati (članak 1288. prvi stavak podstavak 4. Pravosudnog zakonika).

U svim slučajevima sud naknadu za uzdržavanje može povećati, smanjiti ili ukinuti ako taj iznos više nije prikladan zbog novih okolnosti izvan kontrole stranaka. U slučaju razvoda na temelju nepovratnog raspada braka sud može i prilagoditi iznos naknade za uzdržavanje ako se zbog razvoda promijeni financijski položaj bračnih drugova.

## 4 Što pravni pojam „zakonska rastava” znači u praksi?

Zakonskom rastavom (*séparation de corps / scheidung van tafel en bed*) ne prekida se bračna veza, ali se smanjuju međusobna prava i obveze bračnih drugova: uklanja se obveza zajedničkog života, a imovina se dijeli.

## 5 Koji su uvjeti za zakonsku rastavu?

Uvjeti za zakonsku rastavu isti su kao i u slučaju razvoda.

## 6 Koje su pravne posljedice zakonske rastave?

Zakonskom rastavom ne prekida se bračna veza, ali se smanjuju međusobna prava i obveze bračnih drugova. Kad je riječ o samim bračnim drugovima, zakonskom rastavom uklanja se samo obveza zajedničkog života i obveza međusobne pomoći (*devoir d'assistance / bijstandspflicht*). Obveza vjernosti i obveza pružanja materijalne potpore (*devoir de secours / hulpplicht*) i dalje se primjenjuju (članak 308. Građanskog zakonika). Zakonska rastava uključuje podjelu imovine (članak 311. Građanskog zakonika). Kad je riječ o djeci, učinci zakonske rastave isti su kao i u slučaju razvoda. Rastavljeni bračni drugovi ne mogu primati naknadu za uzdržavanje, ali se mogu pozvati na obvezu pružanja materijalne potpore (članak 213. Građanskog zakonika).

Učinci sporazumne zakonske rastave isti su kao i u slučaju sporazumnog razvoda i uređeni su prethodnim sporazumima između bračnih drugova, iako se bračna veza ne prekida. Obveze vjernosti i pružanja materijalne potpore i dalje se primjenjuju.

## 7 Što izraz „poništenje braka” znači u praksi?

Ništavost braka građanskopravna je kazna koja se primjenjuje u slučaju protupravno sklopljenog braka, usprkos prethodnim provjerama koje je izvršio matičar.

## 8 Koji su uvjeti za poništenje braka?

Do apsolutne ništavosti braka dolazi u sljedećim slučajevima:

jedan od bračnih drugova maloljetna je osoba i nije oslobođen zahtjeva u pogledu dobi za sklapanje braka (članak 144. Građanskog zakonika): najmanja je dob za sklapanje braka 18 godina

nepostojanje pristanka (članak 146. Građanskog zakonika)

lažni brak (članak 146.a Građanskog zakonika): brak ne postoji ako se na temelju različitih okolnosti zaključi da je jasna namjera barem jednog bračnog druga bila ne zasnovati trajno partnerstvo, već samo steći pogodnost boravišta koje se stječe statusom bračnog druga

prisilni brak (članak 146.b Građanskog zakonika): brak ne postoji ako se planirani brak sklapa bez slobodnog pristanka obaju bračnih drugova ili je pristanak barem jednog bračnog druga dan kao posljedica nasilja ili prijetnje

bigamija (članak 147. Građanskog zakonika)

povreda prepreke braku koja se temelji na obiteljskim vezama koje su uspostavljene krvnim srodstvom ili brakom, ili na temelju sudskog naloga kojim se pretpostavljenog biološkog oca obvezuje na plaćanje naknade za uzdržavanje, ili na temelju obiteljskih veza uspostavljenih posvojenjem (članci od 161. do 164., 341. i 356.-1. prvi i drugi stavak te članak 353.-13. Građanskog zakonika)

javni službenik pred kojim je sklopljen brak nije bio ovlašten (članak 191. Građanskog zakonika) (neobvezna apsolutna ništavost)

tajni brak (članak 191. Građanskog zakonika) (neobvezna apsolutna ništavost).

Do relativne ništavosti braka dolazi u slučaju nepropisnog pristanka jednog bračnog druga ili obaju bračnih drugova ili pogrešnog identiteta (članci 180. i 181. Građanskog zakonika).

## 9 Koje su pravne posljedice poništenja braka?

Poništaj, odnosno proglašenje ništavosti, ima učinak ništavosti braka u pogledu prošlosti i budućnosti. Ima retroaktivni učinak do datuma sklapanja braka. Svi učinci braka prestaju postojati. Smatra se da brak nije nikad sklopljen.

Ako su bračni drugovi sklopili brak u dobroj vjeri, odnosno ako nisu znali za razlog za poništaj, sud može odlučiti da se brak poništava samo u pogledu budućnosti, pri čemu se zadržavaju njegovi učinci u prošlosti. Ako je samo jedan bračni drug sklopio brak u dobroj vjeri, učinci tog braka mogu biti u korist samo tog bračnog druga.

Učinci braka u korist djece i dalje su važeći, čak i ako ni jedan od bračnih drugova nije sklopio brak u dobroj vjeri. Sva djeca rođena tijekom poništenog braka ili u razdoblju od 300 dana od poništenja i dalje se smatraju djecom supruga u tom poništenom braku.

## 10 Postoje li načini alternativnog izvansudskog rješavanja pitanja povezanih s razvodom bez obraćanja sudu?

Zakonom su predviđena dva oblika mirenja: dobrovoljno mirenje, kada stranke same angažiraju izmiritelja bez intervencije suda, te sudsko mirenje, koje predlažu stranke ili sud tijekom sudskog postupka, koji se tada obustavlja. Mirenje se može iskoristiti u sporovima koji se odnose na bračne obveze (članci 201. i 203. Građanskog zakonika), prava i obveze bračnih drugova (članci od 221. do 224. Građanskog zakonika), učinke razvoda (članci od 295. do 307.a Građanskog zakonika), roditeljsku odgovornost (članci od 371. do 387.a Građanskog zakonika), razvod na temelju nepovratnog raspada braka (članak 229. Građanskog zakonika), sporazumni razvod (članci od 1254. do 1310. Pravosudnog zakonika) i *de facto* kohabitaciju. Svaka stranka može predložiti da se pristupi postupku dobrovoljnog mirenja (članci 1730. i dalje Pravosudnog zakonika). Sud koji odlučuje u predmetu isto tako može naložiti sudsko mirenje u svakoj fazi postupka (članci 1734. i dalje Pravosudnog zakonika). U oba slučaja, ako stranke u okviru mirenja postignu sporazum, taj se sporazum može podnijeti sudu na odobrenje. Odobrenje se može odbiti samo ako je sporazum u suprotnosti s javnim poretkom ili interesima maloljetnog djeteta.

Odobrenje razvoda i dalje je u nadležnosti sudova.

## 11 Gdje trebam podnijeti zahtjev (molbu) za razvod/zakonsku rastavu/poništenje braka? Koje formalnosti treba poštovati i koje dokumente moram priložiti zahtjevu?

O zahtjevu za razvod ili zakonsku rastavu na temelju nepovratnog raspada braka ili zahtjevu za pretvaranje zakonske rastave u razvod odlučuje prvostupanjski sud (*tribunal de première instance / vredegerecht*) mjesta zadnjeg boravišta bračnog para ili mjesta adrese protustranke (*domicile/woonplaats*) (članak 628. prvi stavak podstavak 1. Pravosudnog zakonika).

U slučaju sporazumnog razvoda bračni drugovi odabiru prvostupanjski sud (članak 1288.a drugi stavak Pravosudnog zakonika).

O zahtjevu za poništaj braka odlučuje prvostupanjski sud mjesta adrese protustranke (članak 624. Pravosudnog zakonika).

U slučaju razvoda na temelju nepovratnog raspada braka zahtjev se podnosi: 1. slanjem obavijesti koju dostavlja sudski izvršitelj (*huissier de justice / gerechtsdeurwaarder*), u skladu s člankom 229. stavkom 1. Građanskog zakonika; 2. zajednički, u skladu s člankom 229. stavkom 2. Građanskog zakonika, podnošenjem zajedničkog zahtjeva, u skladu s člancima 1026. i dalje Pravosudnog zakonika, koji su potpisala oba bračna druga ili barem odvjetnik ili javni bilježnik (članak 1254. stavak 1. Pravosudnog zakonika); ili 3. jednostrano, u skladu s člankom 229. stavkom 3. Građanskog zakonika, podnošenjem zahtjeva za redovni parnični postupak, u skladu s člancima od 1034.a do 1034.e Pravosudnog zakonika. U svim slučajevima pismeno o pokretanju postupka mora, osim informacija koje se obično zahtijevaju, sadržavati i detaljni opis činjenica i izjavu u kojoj se navode pojedinosti o djeci (članak 1254. stavak 1. Pravosudnog zakonika). Podnijeti se moraju i vjenčani list, rodni listovi djece te dokaz o identitetu i državljanstvu svakog bračnog druga, osim ako su navedeni u registru stanovništva ili registru stranih državljana (članak 1254. stavak 2. Pravosudnog zakonika).

Sporazumni razvod traži se podnošenjem zahtjeva sudu (*requête/verzoekschrift*). Osim isprava koje se zahtijevaju za razvod na temelju nepovratnog raspada braka, moraju se podnijeti i prethodni sporazumi koje su stranke sklopile te, prema potrebi, popis njihove imovine.

## 12 Mogu li dobiti pravnu pomoć za pokrivanje troškova postupka?

Primjenjuju se uobičajena pravila. Vidjeti informativni list „Pravna pomoć”.

## 13 Je li moguće uložiti žalbu na odluku povezanu s razvodom/zakonskom rastavom/poništenjem braka?

Svaka odluka o odobrenju ili odbijanju zahtjeva za razvod ili zakonsku rastavu na temelju nepovratnog raspada braka ili zahtjevu za poništaj braka može se osporiti u roku od jednog mjeseca od dana dostave presude, neovisno o tome je li riječ o presudi donesenoj u odsustvu ili presudi donesenoj nakon što su saslušane obje stranke (članak 1048. prvi stavak i članak 1051. prvi stavak Pravosudnog zakonika).

Žalba (*appel/hoger beroep*) protiv presude kojom se odobrava razvod bit će dopuštena samo ako se temelji na nepoštovanju zakonskih uvjeta za odobrenje razvoda ili na pomirenju bračnih drugova. Takvu žalbu može podnijeti javni tužitelj u roku od mjesec dana od datuma presude. U tom slučaju dostavlja se objema strankama. Može je podnijeti i jedan bračni drug ili oba bračna druga, zasebno ili zajednički, u roku od mjesec dana od datuma presude. U tom se slučaju dostavlja javnom tužitelju te, ako ju je podnio samo jedan bračni drug, drugom bračnom drugu. Žalbu koja se temelji na pomirenju moraju u svakom slučaju podnijeti zajednički oba bračna druga u roku od mjesec dana od datuma presude. Takva se žalba dostavlja javnom tužitelju (članak 1299. Pravosudnog zakonika). Žalba protiv presude kojom se odbija sporazumni razvod ili zakonska rastava bit će dopuštena samo ako je podnesu obje stranke, zasebno ili zajednički, u roku od mjesec dana od datuma presude (članak 1300. Pravosudnog zakonika).

#### **14 Što treba učiniti kako bi se u ovoj državi članici priznala odluka o razvodu/zakonskoj rastavi/poništenju braka koju je izdao sud u drugoj državi članici?**

Uredba Vijeća (EZ) br. 2201/2003 o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću („Uredba Bruxelles II.a”) na snazi je od 1. ožujka 2005. Ta se uredba primjenjuje u Europskoj uniji (osim u Danskoj). Sudska odluka donesena u državi članici mora se automatski priznati u drugim državama članicama bez potrebe za bilo kakvim posebnim postupkom (članak 21. stavak 1. Uredbe Bruxelles II.a). Nije potreban nikakav poseban postupak za ažuriranje registra o građanskom stanju države članice na temelju sudske odluke koja se odnosi na razvod, zakonsku rastavu ili poništaj braka koja je donesena u drugoj državi članici, a protiv koje nije moguće korištenje nikakvog pravnog lijeka u skladu s pravom te države članice (članak 21. stavak 2. Uredbe Bruxelles II.a). Sudska odluka koja se odnosi na razvod, zakonsku rastavu ili poništaj braka neće se priznati ako je takvo priznavanje očito u suprotnosti s javnim poretkom, ako protustranci nije pravodobno ili na način koji joj omogućuje da pripremi svoju obranu dostavljeno pismeno o pokretanju postupka ili istovrijedno pismeno ili ako je nepomirljiva s prethodnom sudskom odlukom donesenom u postupku između istih stranaka (članak 22. Uredbe Bruxelles II.a). Tijekom preispitivanja nadležnost suda države članice podrijetla ne može se preispitivati (članak 24. Uredbe Bruxelles II.a), a sadržaj sudske odluke ne smije se preispitivati ni u kojim okolnostima (članak 26. Uredbe Bruxelles II.a). Osim toga, priznavanje sudske odluke ne može biti odbijeno zato što se u okviru belgijskog prava ne dopušta razvod na temelju istog činjeničnog stanja (članak 25. Uredbe Bruxelles II.a). Pismena koja treba dostaviti da bi se priznala odluka stranog suda navedena su u članku 37. Uredbe Bruxelles II.a.

Ako se ne primjenjuje Uredba Bruxelles II.a, na sudske odluke donesene nakon 1. listopada 2004. primjenjuju se odredbe belgijskog Zakonika o međunarodnom privatnom pravu (*Code de droit international privé / Wetboek van Internationaal Privaatrecht* – članak 126. stavak 2. Zakonika). Na temelju članka 22. Zakonika priznanje je automatsko bez potrebe za bilo kakvim pravnim postupkom. Odluka stranog suda neće se priznati ako je učinak priznanja očito u suprotnosti s javnim poretkom, ako su povrijeđena prava obrane, ako je odluka proizašla iz povrede prava, ako se protiv odluke i dalje može podnijeti žalba, ako je odluka nepomirljiva s belgijskom odlukom ili s odlukom koja je prethodno donesena u inozemstvu i koja se može priznati u Belgiji, ako je strani postupak pokrenut nakon što je postupak u Belgiji pokrenut između istih stranaka u pogledu istog predmeta te je i dalje u tijeku, ako su samo belgijski sudovi nadležni odlučivati u tom postupku, ako se nadležnost stranog suda temeljila isključivo na prisutnosti protustranke ili imovine koja nije izravno povezana sa sporom u zemlji tog suda ili ako je priznanje onemogućeno zbog jedne od osnova za odbijanje priznanja restriktivno navedenih u Zakoniku (u području osobnog i obiteljskog prava jedine su takve osnove ime, posvojenje i nepriznavanje) (članak 25. stavak 1. Zakonika). Tijekom preispitivanja sadržaj sudske odluke ne smije se preispitivati ni u kojim okolnostima (članak 25. stavak 2. Zakonika). Pismena koja treba dostaviti da bi se priznala odluka stranog suda navedena su u članku 24. Zakonika.

#### **15 Kojem se sudu moram obratiti kako bih se usprotivio priznavanju odluke o razvodu/zakonskoj rastavi/poništenju braka koju je izdao sud u drugoj državi članici? Koji se postupak primjenjuje u takvim slučajevima?**

Temeljno je načelo Uredbe Bruxelles II.a i Zakonika o međunarodnom privatnom pravu automatsko priznavanje bez potrebe za bilo kakvim posebnim postupkom. Međutim, ako se priznavanje temelji na Uredbi Bruxelles II.a, svaka zainteresirana strana može, u skladu s postupcima predviđenima u odjeljku 2., zatražiti donošenje odluke o priznavanju ili nepriznavanju sudske odluke (članak 21. stavak 3. Uredbe Bruxelles II.a). Ako se Uredba Bruxelles II.a ne primjenjuje, svaka zainteresirana strana ili javni tužitelj može, u skladu s postupkom iz članka 23. Zakonika, zatražiti donošenje odluke da se sudska odluka mora priznati, djelomično ili u potpunosti, ili da se ne može priznati (članak 22. stavak 2. Zakonika).

#### **16 Koje zakonodavstvo u vezi s razvodom sud primjenjuje u postupcima između supružnika koji ne žive u ovoj državi članici ili su različitih nacionalnosti?**

Članak 55. stavak 1. Zakonika sadržava pravilo o odabiru mjerodavnog prava za razvode i zakonske rastave s međunarodnim elementima. Za razvod i zakonsku rastavu mjerodavno je:

pravo zemlje na čijem državnom području oba bračna druga imaju uobičajeno boravište u vrijeme podnošenja zahtjeva;

ako oba bračna druga nemaju uobičajeno boravište u istoj zemlji, pravo zemlje na čijem su državnom području oba bračna druga imala zadnje zajedničko uobičajeno boravište, pod uvjetom da jedan od njih ima uobičajeno boravište u toj zemlji u vrijeme podnošenja zahtjeva;

ako ni jedan od bračnih drugova nema uobičajeno boravište u zemlji u kojoj su imali zadnje zajedničko uobičajeno boravište, pravo zemlje čiji su oba bračna druga državljani u vrijeme podnošenja zahtjeva;

u ostalim slučajevima, belgijsko pravo.

Pojam „uobičajeno boravište” definiran je u članku 4. stavku 2. Zakonika. „Zajedničko uobičajeno boravište” ne znači nužno boravište na istoj adresi ili u istoj općini, već boravište u istoj zemlji. Pravo navedeno u članku 55. stavku 1. Zakonika ne može se primijeniti ako u okviru tog prava nije priznat pravni pojam razvoda. U tom se slučaju treba primijeniti pravo prema sljedećem alternativnom kriteriju iz stavka 1. (članak 55. stavak 3. Zakonika).

Bračni drugovi imaju i ograničenu mogućnost da sami odaberu mjerodavno pravo: mogu se odlučiti za pravo zemlje čiji su oboje državljani u vrijeme podnošenja zahtjeva ili za belgijsko pravo (članak 55. stavak 2. Zakonika). Taj se odabir može izvršiti najkasnije tijekom prvog pojavljivanja pred sudom koji odlučuje o zahtjevu za razvod ili zakonsku rastavu.

Mjerodavnim pravom navedenim u članku 55. Zakonika određuju se pravila kojima se uređuje sljedeće: dopuštenost zahtjeva za zakonsku rastavu; osnova i uvjeti razvoda ili zakonske rastave ili, kad je riječ o zajedničkom zahtjevu, uvjeti suglasnosti, uključujući način izražavanja te suglasnosti; obveza bračnih drugova da se dogovore o mjerama koje se odnose na osobni status, naknadu za uzdržavanje i imovinu bračnih drugova i djece za koju su odgovorni; te prekid bračne veze ili, u slučaju rastave, stupanj ublažavanja te veze (članak 56. Zakonika).

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.



Your  
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 16/12/2020

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJM-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.